

Reglen i § 1 a, stk. 3, indeholder en undtagelse fra hovedreglen, hvorefter pensionen skal beregnes på grundlag af bopælstiden for hver pensionist. Forslaget må ses på baggrund af forslaget i det samtidig hermed fremsatte forslag til lov om ændring af enkepensionsloven om, at enkepension skal kunne beregnes på grundlag af den afdødes bopælstid, hvis denne overstiger enkens egen bopælstid, jfr. også de almindelige bemærkninger.

§ 1 a, stk. 6 tager sigte på de tilfælde, hvor den ægtefælle, der sidst bliver berettiget til pension, har haft så kort en bopælstid, at delpensionen bliver mindre end ægteskabstillægget. Der henvises endvidere til bemærkningerne til forslaget til § 11.

Til nr. 3 (§ 2, stk. 2).

Bestemmelsen foreslås ophævet som led i delingen af de nuværende ægteparpensioner.

Til nr. 4 (§ 3).

I forslaget til § 3, stk. 1, fastslås hovedreglen, at personer over 67 år er berettiget til grundbeløb uden hensyn til modtagerens økonomiske forhold. Ændringen i forhold til den gældende lov er redaktionel.

Forslaget til § 3, stk. 2, indeholder hovedbestemmelsen om deling af den nuværende fælles pension for ægtepar, hvor begge ægtefæller er berettiget til pension. Der vil fortsat skulle gælde et grundbeløb for enlige pensionister og gifte pensionister, hvis ægtefælle ikke er berettiget til pension, og et andet grundbeløb for gifte pensionister, hvis ægtefælle er pensionsberettiget.

Ændringerne i § 3, stk. 3, sidste led, er en konsekvens af delingen af pensionen til ægtepar samt af forslaget til § 1 a, om indførelse af et delpensionssystem. Det bemærkes endvidere, at det nødvendige statistiske grundlag for fastsættelsen af mindstebeløbet efter den gældende bestemmelse ikke mere kan fremskaffes, da der ikke længere gælder noget forsørgerbegreb i skattelovgivningen. Beløbene er derfor angivet direkte i loven og pristalsreguleres efter lovens almindelige bestemmelser herom. Samtlige de love og vedtægter m. v., som er nævnt i § 3, stk. 3, nr. 1, forventes at være ændret indenfor kortere tid, således at samtlige tjenestemandspensionister m. fl. vil være berettiget til folkepensionens fulde grundbeløb.

§ 3, stk. 4 og 5, svarer til de gældende regler, alene med redaktionelle ændringer.

Efter den gældende regel i folkepensionslovens § 3, stk. 6, skal kommunalbestyrelsen drage omsorg for, at pensionen beregnes efter de regler, der gælder for ægtepar, når en folkepensionists ægtefælle opnår

den alder, der berettiger til folkepension. Denne regel foreslås ophævet under hensyn til, at der ikke længere skal ydes ægtefæller en fælles pension.

Forslaget til § 3, stk. 6, svarer til den gældende regel i § 3, stk. 7. Ændringen er nødvendiggjort af delingen af pensionen til ægtepar. Efter forslaget vil den længstlevende blive stillet som idag.

(§ 4).

Som nævnt i de almindelige bemærkninger foreslås de fradragsfri beløb, som idag gælder for ægtepar, hvad enten begge ægtefæller eller kun den ene ægtefælle modtager pension, fremtidigt at skulle gælde for hver gift pensionist.

Det generelle og de specielle fradragsfri beløb skal, ligesom grundbeløbet og tillæggene, nedsættes i forhold til bopælstiden.

Forslaget til § 4, stk. 2, svarer til den gældende bestemmelse i § 4, stk. 2.

Den gældende regel i lovens § 4, stk. 4, bestemmer, at folkepensionen falder bort, når den bliver mindre end 1/6 af grundbeløbet. Denne grænse foreslås i § 4, stk. 3, nedsat til 1/40 som følge af, at der skal kunne ydes pension i forhold til en bopælstid i Danmark på 1 år, svarende til, hvad der gælder efter forordningen. (En indskrænkning af retten i henhold til loven ville derfor stille personer, der er omfattet af forordningen bedre end andre).

(§ 5).

Forslaget til en ændret affattelse af § 5 om indtægtsopgørelsen til brug ved beregning af pensioner er dels nødvendiggjort af den fremtidige adgang til samtidig at modtage pension i henhold til flere landes lovgivninger, dels af den delte pensionsberegning for ægtefæller.

Af sidstnævnte grund foreslås det således, at ordene i § 5, nr. 1, a: „eller den med ham samlevende ægtefælle“ udgår. Herefter skal alene pensionistens egen indtægt lægges til grund. En undtagelse herfra må dog gøres for formueindtægter, der, ligesom efter skattelovgivningen, altid må henføres til manden.

I henhold til art. 12, stk. 2, i forordning nr. 1408/71 kan en pension, der ydes i henhold til lovgivningen i en EF-stat, ikke nedsættes som følge af, at den berettigede modtager en tilsvarende pension — der er beregnet i overensstemmelse med forordningens regler herom — i henhold til lovgivningen i en anden EF-stat. Af ordensmæssige grunde foreslås det at gentage denne regel i folkepensionsloven, jfr. forslaget til § 5, nr. 1, a.